

Ruimdenkend

Collega Van Soest stelde mij voor als zijn verloofde toen wij beiden de openingshandeling mochten verrichten van een nieuw bedrijf in Boxmeer: FinCie, van Mieke Pannekoek uit Westerbeek. Dus twee trotse burgemeesters. En ook vanaf deze plek: heel veel succes. Maar terug naar verloofde. Als burgemeester overkomt me wel meer. Zo is ooit, toen er ter gelegenheid van een 60-jarig huwelijk een foto van het bruidspaar en de burgemeester (ik dus) gemaakt was, in de krant (ik neem maar aan vanwege plaatsgebrek) van die bewuste foto niet de burgemeester, maar de echtgenote per abuis afgeknipt. Dus ik prominent in de krant met een beslist hele aardige mijnheer, die echter -qua leeftijd- mijn vader had kunnen zijn. En hoe leg je dat thuis dan uit? Nog even daargelaten dat ik toch beslist wat aan mijn kapsel en make-up moet gaan doen, als ik er met mijn 53 jaar (jong) uitzie als iemand die al 60 jaar gehuwd is. Beetje confronterend was het wel.

Terug naar verloofde. Die titel was natuurlijk niet letterlijk bedoeld, maar figuurlijk. En het is waar: nu we samen een gemeenschappelijk doel hebben vanwege onze herindeling, is onze samenwerking meer dan goed te noemen. Maar in een moderne samenleving moet er meer mogelijk zijn. Boxmeer en Sint Anthonis zijn geen stelletje, maar is er samen met Cuijk meer sprake van een ménage à trois. Het wordt steeds spannender. En hoe mooi zou het zijn, als dit sprookje een nog gelukkiger einde gaat krijgen als ook Mill en Sint Hubert en Grave zich hierbij aansluiten en een langdurige verbintenis met ons aangaan. Althans, Boxmeer, Cuijk en Sint Anthonis denken dan nog gelukkiger te worden. Maar ja, wat als Mill en Sint Hubert en/of Grave hun toekomst toch echt anders willen inrichten? De tijd van gedwongen huwelijken is voorbij. Dan gaan we dat respecteren. En dan vertrouw ik erop dat we als goede burens en partners de juiste dingen doen, voor u en alle inwoners in het Land van Cuijk.